

Beretning fra projektreisen 26. marts - 10. april 2018

Fem personer - faddere, bestyrelsesmedlemmer fra "Bedstes Børnehjælp" og "Plant et træ i Himalaya", rejste i slutningen af marts til Indien, dels for at besøge vores projekt i Himalaya, organisationen Bedstes Børnehjælps projekter i Delhis slumkvarterer, dels for at opleve Indien og nogle af alle de seværdigheder, som Indien er kendt for.

Vi fløj fra Københavns lufthavn via Helsinki og derfra direkte til Delhi.

Shastri hentede os i lufthavnen meget tidligt om morgenen, og kørte os direkte til vores hotel, hvor vi hvilede os et par timer.

Efter frokost besøgte vi den indiske Organisation Tara. Gennem organisationen støtter Bedstes Børnehjælp skolegang til børn, sundhedsordninger til familierne og vi støtter med microlån til kvinderne.

Samme aften oplevede vi en spændende tur, sammen med Moon (lederen af Organisationen Tara) og Shastri, hvor vi gik en tur gennem New Delhis smalle gader. Der var et leben af mennesker overalt, og ikke et sted, man skulle bevæge sig ind i på egen hånd.

De efterfølgende dage besøgte vi, sammen med Vikas, børnene i slumkvartererne Bawana og Badapur.

Vi gik igennem de små snævre gader, hvor husene er opført af tilfældige materialer, og man ser små bitte dagligvarebutikker, grøntsagsbutikker, slik og chips butikker og små systuer. Vi kikkede indenfor hos en frisør, som var meget stolt af sin lille forretning. Dog lignede inventaret noget, som for længst ville være afleveret på en affaldsstation i Danmark. Gaderne er fyldt med affald af alle mulige slags, og der er en "tung" lugt i området, som ikke kan beskrives. Man må lige tage en dyb indånding og forsøge at vænne sig til det. Det er noget af et chok for de fleste danskere at opleve, hvor dårlige kår mennesker lever under. Man bliver overrasket over, at inderne i slumkvarteret på trods af fattigdommen er glade og stolte over deres hjem, som de viste frem.

Vi mødte børnene, som altid er glade og meget fine i deres farvestrålende tøj. De optrådte og sang for os, dansede med hinanden og med os. I anledning af vores besøg fik de kage og saftvand, så det var en stor dag for dem.

Den anden del af den planlagte tur var at besøge kvinderne i landsbyerne i Himalaya. Kvinderne støtter vi gennem organisationen Mahila Haat.

Vi tog med toget til Himalaya, med den helt store servering om bord. Efter en togtur på 5 timer ankommer vi til Kathgodam. Derfra blev vi kørt op i

bjergene og havde yderligere 5 timers

kørsel foran os. Vi ankommer godt

trætte til Almora og tjekker ind hos

Krishna og Gobal på Kosi Valley

Retreat.

Den første nat i bjergene åbnede himlen

sig, og et kæmpe torden- og regnvejr

kom ned over os. Himlen lyste op i flere

timer, og et smukt syn var det.

Krishna tog os med på besøg på "Agriculture Research Institute", en forsøgsstation drevet af den Indiske stat. Efterfølgende kørte vi ud til en landsby, for at se deres forsøg i virkeligheden. Vi kæmpede os op ad bjergskrånningen som nærmest er bygget i terrasser. Der mødte vi landsbyens borgmester, som viste os rundt i området. Han gør et stort arbejde i landsbyen og har foranlediget, at der er bygget et lille tempel, en skole og forsamlingshus, hvor der var mulighed for overnatning. Kornet på markerne stod flot, og borgmesteren havde fået en del mænd ud at arbejde i markerne sammen med kvinderne.

Den efterfølgende dag besøgte vi landsbyen, hvor Bedstes Børnehjælp støtter kvinderne. Vi gik op ad bjergsiden, medens aberne sprang (næsten) rundt om os. Under den hårde tur op blev vi konstant overhalet af kvinderne i landsbyen, som havde været nede for at hente forskellige tunge ting op, som de bar på hovedet.

Vi nåede toppen, hvor vi blev modtaget og budt velkommen. Kvinderne satte sig på betongulvet, og vi fik en plasticstol. Vi fik serveret te og småkager.

Krishna tolkede og snakken gik, både fra os og fra kvinderne, som var interesserede i, hvordan vi levede. De undrede sig over, at vi ikke bar smykker, når vi var "velhavende", men de mente så, at vores penge måske gik til rejser ud til dem. Efter en snak og en kop te, var det tid for at besigtige "vores" træer. En af kvinderne, der har haft til opgave at renholde de nyplantede træer,

var vores guide på turen op ad bjerget, som har en hældning på 45 grader, ca. den samme hældning som taget på et dansk murermeisterhus. Der er plantet 10.000 træer, og vi må tilstå, at vi ikke nåede helt op til alle træerne. Erik nåede længst, og da han konstaterede, at træerne groede fint og var vel vedligeholdte, glæder vi os bare til, at vi kan se en skov af løvtræer fra dér, hvor vi nu magter at kravle op ad bjerget.

Den sidste dag i Himalaya mødtes vi med kvinderne nede i dalen, hvor de fik præsenteret det redskab, som vi havde transporteret med hjemmefra. De eneste redskaber kvinderne bruger, er en lille trefork og et lille sejl, begge med et kort håndtag. Det betyder, at de konstant går foroverbøjet. Redskabet, som vi havde med, er en mellemting mellem en spade og et hakkejern, men med et langt skaft. Det gjorde stor lykke, både kvinderne men også mændene gik straks i gang med at afprøve det. De var hurtig klar over at dette redskab

ikke blot lettede arbejdet, men også gjorde bearbejdning af jorden meget grundigere. Man besluttede at lade en smed lave flere redskaber, så alle kunne få glæde af det nye redskab. På turen besøgte vi undervejs en del turistattraktioner bl.a. et af verdens syv vidundere Taj Mahal, overnatning i Jaipur hvor vi besøgte det fantastiske Amber Fort, sight seeing i Delhi, Delhi

Haat marked, Agra med aftenmesse ved Ganges floden, Lotus templet og et spændende gammelt vandresevoir. Efter gensynet med børnene i Slumkvarteret, kvinderne i Himalaya og mange fantastiske oplevelser, gik turen hjem til Danmark igen.

